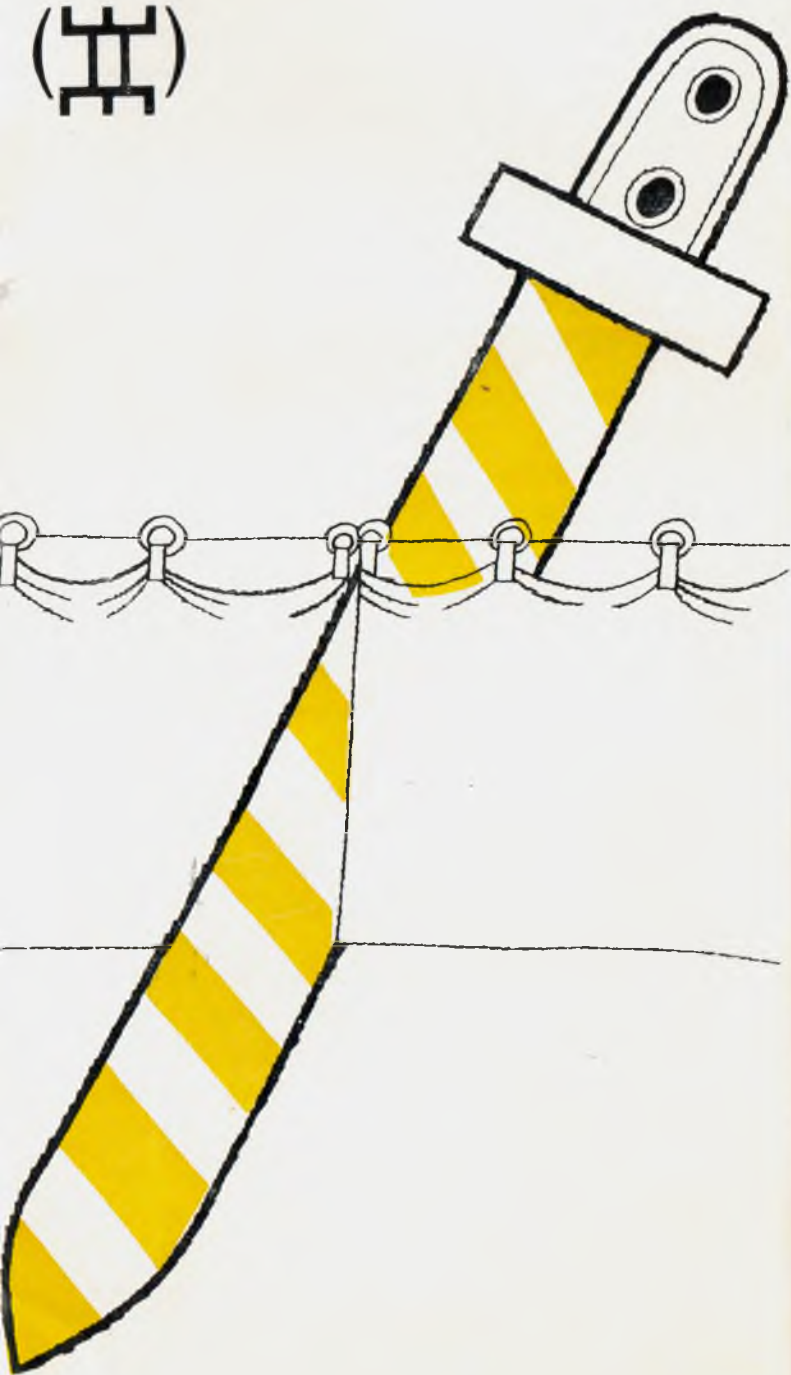
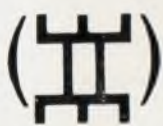

VÁCLAV KLIMENT KLICPERA^a

hadrián z římsů

VÁCLAV KLIMENT KLICPERA

hadrián z římsů

rytířská veselohra

ÚPRAVA / JINDŘICH HONZL

REŽIE / JANA KALIŠOVÁ

SCÉNA / MILOŇ KALIŠ j. h.

KOSTÝMY / JAN RŮŽIČKA

HUDBA / MIKI JELÍNEK

TEXTY PÍSNÍ / JAN RŮŽIČKA

HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ
/ HELENA HOŘEJŠOVÁ j. h.

POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE
/ LUDMILA KOVÁŘOVÁ j. h.

25. VI. '82

Václav Kliment Klicpera

Hadrián z Římsů

RYTÍŘSKÁ VESELOHRA

ÚPRAVA JINDŘICH HONZL

(REŽIE) JANA KALIŠOVÁ

(SCÉNA) MILOŇ KALIŠ J. H.

(KOSTÝMY) JAN RŮŽIČKA

(HUDBA) MIKI JELÍNEK

(TEXTY PÍSNÍ) JAN RŮŽIČKA

(HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ)

HELENA HOŘEJŠOVÁ J. H.

(POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE)

LUDMILA KOVÁŘOVÁ J. H.

(HRAJÍ)

JAROMÍR ŠNAJDR, ANNA SLEZÁKOVÁ,

JARMILA VYCHODILOVÁ, JIŘÍ HAVLÍK,

ZDENĚK KOŠATA, KAREL POLIŠENSKÝ,

JAROMÍR HUSÁK, IVAN HOLUB, JAN GRYGAR

PREMIÉRA V KS „MÁJ“, MOST, V 19.30 HODIN

25. VI. '82

Česká dramatická tvorba dosáhla, po nepříliš významných počátcích, opravdové úrovně v prvních desetiletích 19. století.

Zasloužil se o to především Václav Kliment Klicpera. Narodil se 23. listopadu 1792 v Chlumci nad Cidlinou. Od roku 1808 studoval v Praze na akademickém gymnáziu. Starší bratr František ho přivedl mezi herce ochotnické divadelní společnosti. Seznámil se tu s dramatikem Janem Nepomukem Štěpánkem, Antonínem Švandou ze Semčic a Annou Švamberskou, která se později stala jeho ženou. Do tohoto období patří jeho první dramatické pokusy.

Teprve rok 1816 byl pro Klicperu významným mezníkem. Dokončil studia filozofie a po vzoru svého bratra se zapsal na medicínu. Po dvou letech však přestoupil na studia humanitní, která ukončil v roce 1819 pod vedením Josefa Jungmanna.

V roce 1816 byla ve Stavovském divadle hrána Klicperova hra „Blaník“. I to zřejmě silně ovlivnilo jeho další vývoj. Následující rok 1817 byl pro něj jako pro autora velmi plodný a tři hry z něj patří dodnes k nejlepším – „Divotvorný klobouk“, „Rohovín Čtverrohý“ a „Hadrián z Římsů“.

V roce 1819 byl Klicpera jmenován profesorem v Hradci Králové. V odloučenosti od pražského života ztratil kontakty s profesionálním divadlem. Věnoval se především organizátorské a vydavatelské činnosti, která pomáhala budovat českou literaturu. V letech hradeckého pobytu psal velmi málo.

Až v roce 1845 se vrátil do Prahy jako profesor na akademickém gymnáziu. Mezi jeho žáky byli i Jan Neruda, Vítězslav Hálek, Josef Václav Frič a další. Stal se ředitelem ústavu, ale pro své pokrokové smýšlení a prosazování českého jazyka byl této funkce zbaven a dán do výslužby.

Konec padesátých let je mezníkem nejen v životě divadelním, nýbrž v celé české literatuře. Obrozenecká generace odchází, nastupuje nová. Klicpera umírá 15. září 1859, tři roky před otevřením Prozatímního divadla, které znamenalo definitivní osamostatnění české scény.

Klicperova veselohra není nikdy samoučelná. Má většinou jasný úkol – útočit, kritizovat, ale i vychovávat. Bije se za to, co je spravedlivé. Dává zvítězit právu, spravedlnosti, lásce a mládí.

Oblíbeným prostředkem, kterého Klicpera používal k dosažení komického účinku, ale i k odhalení pravého charakteru postav, byly převleky a z nich vyplývající záměny. Skutečně tvůrčím principem se však toto „kuklení“ stalo jen v některých případech, mezi něž patří i rytířská veselohra „Hadrián z Římsů“. Je satirou na rytířský svět, na jeho pomyslnou slávu, výsměchem lidské hlouposti a přežívajícím předsudkům starého světa.

Rytíři tu nedokazují své rytířské činy, ale především řečmi, neoplývají vysokými charakterovými hodnotami, právě naopak jsou nahromaděním všech bezcharakterních vlastností a nectností.

Proti nim staví Klicpera mládí, které si nezakládá na vnějších symbolech, stavovských výsadách a tradici, ale bojuje proti staromilství ve jménu přirozeného citu a zdravého rozumu.

Uvedením této hry chceme spolu s Václavem Klimentem Klicperou vyjádřit své sympatie mládí a odvaze a vysmát se lidské hlouposti.

píseň Hadriána a Jehoně

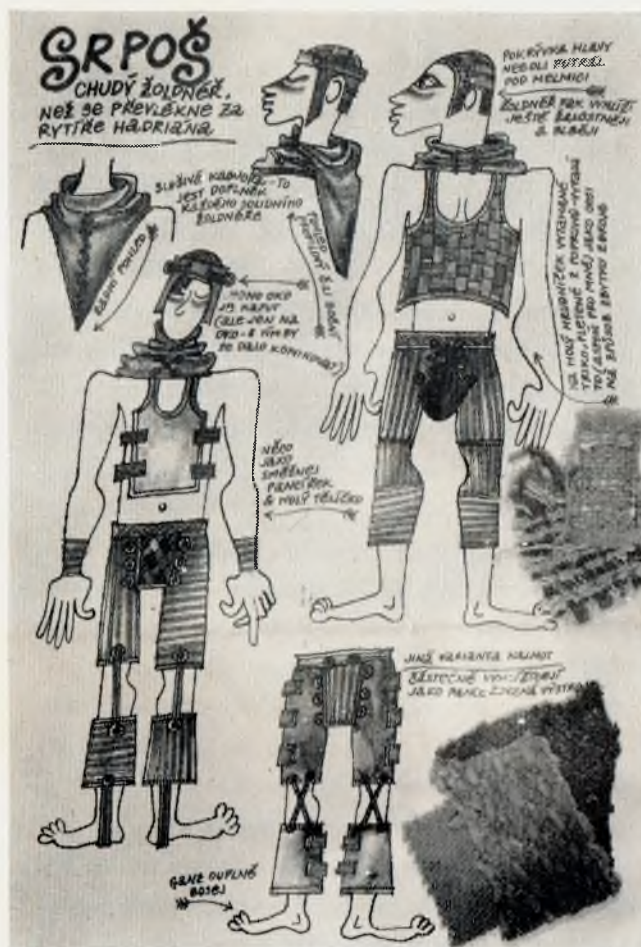
Po meči
Ba i po Přeslici
Děd Otec Teta
Strýci všci
Vlastnili brnění
Chochol a štít
A já co robě
Chtíc nebo nechtíc
Jsem tímto pádem
Rytíř a šlechtic
Říkají všichni:
To musí tak být
Šlechetnej rytíři
Koukej se s tím smířit
Po všem je veta
To je běh světa
Nejdřív je
Sláva a Pocty a Truňky
Vzápětí šoupnou tě
Do špeluňky
To je běh světa
Po dlouhá léta
Můj rodokmen je
Jako vlečka
Staletí přežil
A věky přečká
Což žádá:
Bojovat Rytířsky žít
Žádný však neptal se
Po souhlase
A tak se vezu v tom
Ve vši kráse
Všechno bych vyměnil
Za mír a klid

OSOBY & obsazení)

SVĚTISLAV / JAROMÍR ŠNAJDR
JENOVEFA / JARMILA VYCHODILOVÁ
RUMĚNA / ANNA SLEZÁKOVÁ
ŽELMÍR / ZDENĚK KOŠATA
SOBĚBOR / JIŘÍ HAVLIK
HADRIÁN / KAREL POLIŠENSKÝ
LEPOHLAV / JAROMÍR HUSÁK
JEHOŇ / IVAN HOLUB
SRPOŠ / JAN GRYGAR

Inspicientka / Jana Kociánová. Text sleduje / Truda Králová. Osvětlení, zvuk a stavby / kolektiv vedený Vladimírem Topinkou, Karlem Novákem a Erikem Ernestem. Scénu a kostýmy zhotovili pracovníci dílen Divadla pracujících / Adolf Trefil, Jaroslava Hořejší, Zlata Kopalová, Dana Heindlová a Jindra Slámová.

Pracovní skica kostýmu Jana Růžičky

DIVADLO pracujících MOST

Ředitel Jaromír Šnajdr. Zřizovatel Severočeský KNV Ústí nad Labem. Program k 10. premiéře sezóny 1981/1982 připravili Dagmar Jochmanová (textovou část) a výtvarník Jan Růžička (grafickou a výtvarnou část). Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA Praha. Vytiskla Severografia, n. p., závod 7, Most. Povolovací číslo 138/82-403/16. Cena 1,50 Kčs.